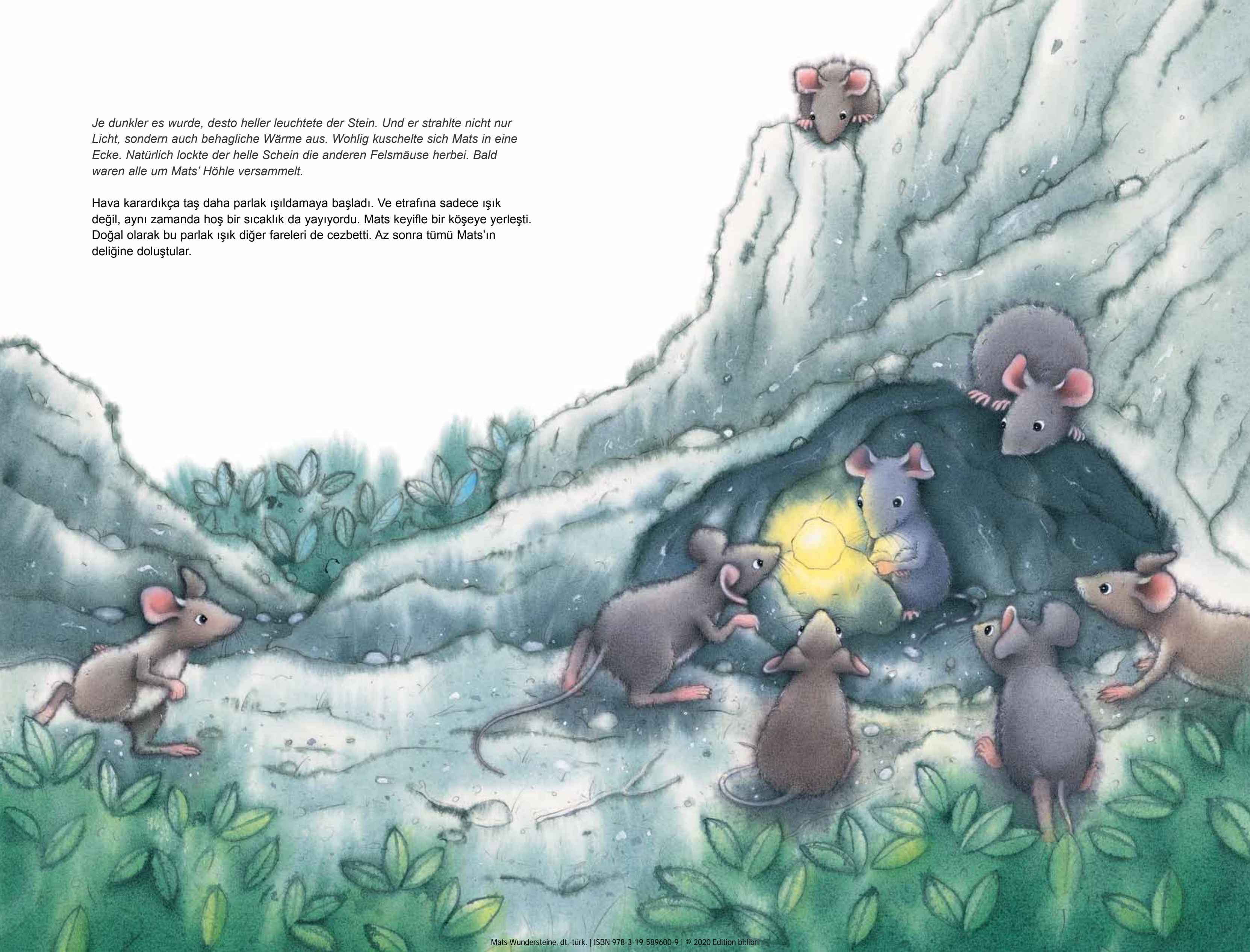

Je dunkler es wurde, desto heller leuchtete der Stein. Und er strahlte nicht nur Licht, sondern auch behagliche Wärme aus. Wohlig kuschelte sich Mats in eine Ecke. Natürlich lockte der helle Schein die anderen Felsmäuse herbei. Bald waren alle um Mats' Höhle versammelt.

Hava karardıkça taş daha parlak ışıldamaya başladı. Ve etrafına sadece ışık değil, aynı zamanda hoş bir sıcaklık da yayıyordu. Mats keyifle bir köşeye yerleşti. Doğal olarak bu parlak ışık diğer fareleri de cezbedi. Az sonra tümü Mats'ın deliğine doluştular.

*Die Felsmäuse bestürmten Mats mit Fragen. Am liebsten hätte sich jede gleich einen Wunderstein gesucht. Doch da meldete sich der alte Balthasar zu Wort.
»Eins dürft ihr nicht vergessen: Die leuchtenden Steine gehören der Insel. Wenn wir ihr etwas nehmen, müssen wir ihr auch etwas zurückgeben.«*

Kayalık fareleri Mats'ı soru yağmuruna tuttular. Hepsi bir an önce kendine böyle bir mucize taş bulmak istiyordu. Fakat o sırada yaşlı Balthasar söz aldı.
"Unutmamanız gereken bir şey var: O da, bu parıldayan taşların adaya ait olduğu. Ona ait olan bir şeyi alırsak, karşılığında bir şey vermemiz gerekir."

DAS GLÜCKLICHE ENDE

MUTLU SON

DAS TRAUERIGE ENDE

HÜZÜNLÜ SON

Balthasar hat Recht, dachte Mats. Doch was konnte er dem Inselberg zurückgeben? Mats überlegte. Plötzlich sprang er auf und rief: »Ich habs! Ich habe mir einen schönen Stein genommen, also werde ich dem Berg auch einen schönen Stein zurückgeben!« Er machte sich auf die Suche nach einem kleinen Felsstück, das ungefähr gleich groß war wie der leuchtende Stein.

Balthasar haklı, diye düşündü Mats. Fakat ada kayalığına ne verebilirdi ki? Mats düşünüp taşındı. Sonra birdenbire ayağa fırladı ve bağırdı: "Tamam, buldum! Kendime güzel bir taş aldım, kayalığa da karşılığında güzel bir taş vereceğim!" Ve aşağı yukarı parlayan taşının büyüklüğünde bir kaya parçası aramaya çıktı.

Doch die Felsmäuse hörten nicht auf Balthasar. Sie rannten los und fanden direkt neben der Felsspalte einen Stollen. Sie begannen wild draufloszugraben und drangen immer tiefer in den Berg. Mit spitzen Felsstücken meißelten sie Wunderstein um Wunderstein aus den Felswänden. Die kleinen Steine beachteten sie gar nicht mehr, sie wollten nur die allergrößten haben.

Ancak kayalık fareleri Balthasar'ı dinlemediler. Hemen koşup kayadaki çatlakın yanı başında bir tünel buldular. Deli gibi kazmaya başladılar ve gittikçe kayalığın derinliklerine indiler. Sivri kaya parçalarıyla, mucize taşları ardı ardına kayalık duvarlarından söktüler. Küçük parçaları önemsemediler bile, sadece en büyüklerini istiyorlardı.